

VADÁSZ- ÉS VERSENYLAP.

Hétfő, december 20.

35. sz.

Második évfolyam 1858

Töredékek

egy öreg erdélyi vadásznak „Az erdélyi régibb és közelebbi vadászatok és vadak“ czimű emlékirataiból.

(Folytatás.)

II. Erdély régibb vadászatai.

A fejedelmi fénykorban Erdély sivatagjain a bölény volt a vadkirály. Erre volt akkor a legkedveltebb vadászat. E szilaj vad megtámadása, ingerlékeny bőszejelleme miatt, gyakran állított elé olyan jeleneteket, melyeket csak edzett s kipróbált vadászok birtak legyőzni. Legyőzése megfeszített erőt kívánt, mert nem egy könnyen adta meg magát. S ha nem volt halálra sebhedve, boszút állott üldözőjén. Minthogy megtörése nagy fáradalommal s nyilvános veszedelemmel járt, annál érdekesebb élvezetet nyújtott a vadásznak.

Erdély harcziari azon gyér pihenő órákat, melyeket a török tatár s más szomszédal örökös küzdelmeik közt megnyerhettek, a bőszejelnyel viaskodásra szentelték. Az izmos bátor vad kifejtette az ifju levante bátorságát s izmait megedzette. Az ifju sarjadék lelki s testi képességé-

nek első próbatéteit a bölénnyel életre halálra küzdelem közt fejté ki, melly után bátor harczi válhatott belőle. Azon tettdús korszaknak mindenek felett bátor lelkekre s edzett markokra volt szüksége. S voltak is. Ellenkezőleg mint puhálkodásra hajlandó s papirost pusztító korunkban.

A bölény, mint mogorva s magánosságot szerető vad, az emberi zajtól a lehetőségig távol, sivatag vadonokban tanyázott. Legfelebb fajzaskor (augusztusban) keresték fel egymást, mire megint különváltak. Martius utóján rendszeren két borjút vetett, mellyeket olly gondosan rejtett el, hogy meglelése a legfinomabb kutatónak sem sikerült. Rendes eledelül gyepet, télen át farügyet, famohát, varjusátét használt. Mind e sovány eledelék daczára többnyire kövér volt s nagy termete mellett is a legsűrűbb esaliton könnyű gyorsasággal tört keresztül. Biztos célzást igényelt, mert ruganyos vastag bőre s testét behálózó kemény izmai miatt csak egyes kiváló részei, mint a fültő, vérhát, szív, vese és vékonyja voltak halálosan sebhetők; a másutt ejtett seb a különben is bős vadat még dühösebbé tette s boszúállása kétségen kívüli volt.

Régebben e vad bőségben lehetett, mert a Czibles, Ünökő, Rozsáj, Bucesd, továbbá a borgói, gyergyói és háromszéki havasokon mind maig némelly bérceket bivalbércz, bivalészkas, bivalforrásnak nevez a nép, alkalmasint a bölénnyel, mivelhogy a székely a bivalt vadbival nevezettel illette. Némelly oláh helynevek tanyájukat még hatásosabban mondják, mint a Do Szuzimbruluj, Iczvoruzimbruluj, Valezimbruluj, Ptyatrezimbruluj, Zimbra mnyike; miután Zimbra oláh nyelven bölényt tesz. Melly elkeresztelések az ott elejtett bölénnyel, vagy e vad által a vadászon elkövetett valamelly nevezetesebb esemény következtében történhettek. Mert az én értemre is, hol illyes fordult elé, alkalmilag medve- vadkan-szarvasbérceznek vagy ároknak nevezték el. És e nevet mind maiglan bírja. Az említett havasokon még most is találnak néha bölény-szarvakat. Birtokomban is van egy, mellyet négy év előtt a borgói bérceken találtak. Sokat hasonlít a bivalszarvhoz.

A nemzeti fejdelmek korában Erdélyben a bölény nem ritkaság. Apor Péter szerint akkor a főurak gazdagon himzett kerevetjei, zsámolya, tábori sátorok, nyugágyai, medve- s az ehhez sokat hasonlító bölénybőr. De már ma egész Európában csak is Lithvániában található, hol az egész kormány tizenkét négyszög mértföld területen a legnagyobb tilalom alatt tartja fenn. Nehány év előtt a czár két élő bölényt küldött Becsbe aján-

dékba. A schönbrunni állatkertben magam is láttam őket, de nagyon sovány s elmecseveszett állapotban : a leírás s a festményekben lévő bölényhez legkisebbet sem látszottak hasonlítani. A festői testalkat, szilaj magatartás, a vadak rugékony mozdulata merőben hiányzottak bennök. Meglehet, mint állíták, a hosszú utazás elzártágát sínlették.

Erdős szép hazámban régebben a bölényvadászat egyike volt a legszébb férfias kedvteléseknek. Mint a hagyomány beszéli, a löfegyverekkel kevésbé ellátott nép inkább cselek, vermek útján ejté törbes havasainkon az illy ásott mélyedéseket illy vermeknek akarja tartani. Ha lehetett a hajtókat úgy rendelte, hogy a bölényt az erdők tisztásaira szorítsák ki, hol az urak tüzes paripákon lándzsa, handzsár, szekercze s más kézi fegyverekkel körülvették, megtámadák. A bikánál sokkal szilajabb vadra tett illy vadászat a mi vadászataink legfestőibb jelenetére is árnyat vet. Spanyolország bikaviadalai csak kakasviadalok a bölényvadászat e jelenete mellett; reá gondolva, mindig sajnálom, hogy nem születtem egy századdal hamarább.

Az utolsó bölény sirját minden vidék saját körében keresi, mindenik elregéli még, hol és miként ejtetett el ez erdélyi utolsó királyi állat. Részemről azon meggyőződésre jutottam, hogy az, 1762. oct. 8-án a borgói Pláj magaslaton lelte halálát. Boldogult ipam jelen volt e vadászaton, melyet édes atyja itt, mint Doboka vármegyei alispán tartott. Borgó vidéke, melly akkor a Bethlen grófok birtoka volt, Doboka megyéhez tartozott. Iпам 86-dik évében halálozott el s utolsó éveiben is szenvedélyes vadász volt. Vadászkalandjairól sokszor beszélgetett s ünnepe volt, ha a bölény vadászatról emlékezhetett. Szerinte ez utolsó, jól kitermett tehén volt s hozzávetőleg 10—12 esztendő s lehetett, öt mázsát és 42 fontot nyomott.

A jó öregem kívül két igen vén oláh embertől hallottam a bölényről. Századik esztendejüket közelíték mindketten s mint havasi lakosok testi erejüket s emlékezetük éberségét fogytig megtarták. Az egyik borgói Gorzsa Juon, híres vadász, kivel 1814-ben gyakran vadásztam a borgói havasokon. Hanyatló évei daczára, csak olly könnyen mászta a meredek bérczeket, mint magam, akkor még fiatal suhancz. Mint állítá, négy bölény elejtésén volt jelen, mellyek pár vadászt meg is ronsoltak. Lelkesedve rajzoló, hogy mostani medvevadászataink, ha néha komolyabb színűek is, de azokhoz képest csupa gyermekjátékok. Mert most a vadász a medvére mindig támadó helyzetben marad, míg a bölénnyel való csata

gyakran védelmi helyzetre szorítá a vadászt. Elhibázott lövését éltevel, vagy jobb esetben csontjai összezuzásával lakolta. Jelen volt ő is az ipam által eléadott bölényvadászaton s szerinte is, ez volt Erdélyben az utolsó.

Egy Krizsán Alexa nevű hasonló öreg oláhot ismertem, ki régebb nagy vadász volt, de már elaggott kora nem engedte velünk fáradozni. Estétként néha kitántorgott tüzeink mellé, hol a régi vadászatokról órákig regélt. A bölényről emlékezése merőben talált a más két élő tanuével. Elevenen emlékezett még a hetekig tartott jó ízű pecsenyére, mivel egy bölény elejtése a merész vadászt jutalmazza.

A mult század szokatlan békés napjai az erdélyi embert a harez téről gazdaszata mellé szorítván, a mindinkább szaporodó népség a termő föld hiányát erdőirtásokkal kénytelen pótolni: mi miatt az őserdők gyérülni kezdtek. Továbbá marhával és kecskével mind belebb hatolván a vadonba, a szilaj bölény magányát felveré, melly az emberi zajos szomszédságból odább vonult s a szomszéd Kárpátok sivatagjaiba örökre eltűnt. Mint a vad indus, ha ős erdeiben fehér ember mutatkozik s az eke barázdát kezd húzni.

(Folyt. követk.)

Levelek külföldről.

Grantham, nov. 28. 1858.

VI.

(Haíntoni agárverseny. Heneage úr vizslái. A rutlandi hercege istállója. Kennelek és sport győzelmű jelek Belvoir-Castle-ban.)

Az angolhoni sport egy más neme: az agárversenyek. Ezek is e hó elejével vették kezdetüket. Nem lesz talán érdek nélkül az eddigi versenyek legjobbját mint szemtanu leirnom.

Ime itt a napnak programja; jelelje az olvasóimnak, hogy az angol sportsman nem csak lovai- hanem kutyáira is milly szorgos figyelemmel ügyel s hogy általában milly komoly szemmel tekinti s kívánja mások által is tekintetni — még olly csekélynek látszó — mulatság s kedvtöltési élvezeteit. — A versenytéren 6 pennyért következő programot osztogattak ki:

Hainton Coursing Meeting.

Csütörtök nov. 9 és 10. 1858. Kezdet pontban 9 $\frac{1}{2}$ órakor. Nyitva minden angolhoni agár számára.

VÖRÖS LOBOGÓ.

FEHÉR LOBOGÓ.

I. **City of Lincoln Cup.** 16 minden koru agár számára, tét 3 font. 10. s. A győztes, Lincoln városa által ajánlott 10 font értékű ezüst billikom hozzájárulásával nyer 20 fontot; a 2-dik 10 fontot; a 3-dik és 4-dik mindenike 3 fontot. Nevezve volt 8 agár.

Mr Cooper fek. k. Bang	2	Mr Davyns vör. sz. Moutain Ashal	0
„ Marfleet fek. p. sz. Manganese	3	„ Cooper vör. k. Yellow-Jack	0
„ Marfleet tar. k. Menschikoff	0	„ Bartholomew fek. sz. Muscatelle	1
„ Marfleet tar. k. Mouravieff	4	„ Bartholomew tar. k. Musician	0

II. **Hainton St Leger Stakes.** Nyitva 16 agárkölyök számára. Tét 2 font 10 s. A győztes nyer 22 fontot, a 2-ik 7 fontot, a 3-ik és 4-ik két két fontot. Nevezve volt 8 agárkölyök.

Mr Marfleet tar. sz. Maritana	1	Mr Bartholomew tar. k. Briar	0
„ Bartholomew tar. k. Baltik	2	„ Marfleet tar. sz. Monoko	0
„ Heneage fek. k. Lisper	0	„ Cooper tar. sz. Daystar	4
„ Bartholomew tar. sz. Sally-Brown	0	„ Cooper tar. k. Rocket	3

III. **Grisby Stakes.** Nyitva 16 minden koru agár számára. Tét 1 f. 10 s. A győztes 12 fonton felül 2 fontnyi alapítvánnyal többet; a 2-ik 4 font; a 3-ik s 4-ik a tétet menti. Nevezve volt 10 agár.

Mr Heneage fek. t. sz. Emma	0	Mr Cooper vör. sz. Queen	0
„ Robertson vör. k. Red-Mantle	1	„ Olivan fek. k. Nelson	0
„ Marfleet tar. k. M. Morn	3	„ Robertson vör. k. Red-skin	0
„ Bartholomew tar. sz. Brenda	2	„ Davv tar. k. Master of Arts	0
„ Peat tar. sz. Negress	0	„ Bartholomew tar. sz. Burlesque	0

Az összes nyeremények tettek 108 fontot.

E versenybíróknak van maga kebléből választott 6 intézője (stewards) és egy titoknok, kik minden évre szavazattöbbséggel választják a verseny bíráját. A futtatás előestéjén az intézők egybegyűlnek és a megtörtént nevezés után az agártulajdonosok azok jelenlétében sorsolnak a fölött: mely kutyák fussanak együtt. A sorshúzás akként történik, hogy a bizonyos stakesre bejelentett kutyák nevei külön papírokra iratván összegöngyölve bedobtatnak egy edénybe s abból párosan húztatnak ki, e kihúzott páros rendben bocsaítatnak azután a kutyák a másnapi versenyre, mint a fennebbi program mutatja.

A verseny következőleg folyt le:

A kijelent reggeli órában pontban fél 10-re, a falun kívül eső haintoni fogadótól az egész menet megindult. A nevezett agarak nagyrésze czélszerű fedett kocsikban, másrésze finom szövetű takarókkal ellátva gyalog, körülfogva a bámuló nagy számú gyalogközönség által, kezdték meg a menetet. Őket követte szürke lovon a verseny bírája vörös sportöltözetében, mellette a stewardok lovagoltak. Ezekhez csatlakoztak a sportsmanek hack, hunter, vagy ponyjaik hátán, számmal mintegy 85-en, festői tömeget képezve. A menetet berekeszték: a zászlótartó, egy fehér és

egy vörös lobogóval kezében, a gamekeeper fehér jacketben. Lefüggő sarlach-vörös keresztövyvel, magas tetejű kalapban, végre a nyúlhordozó, — mindnyájan lóháton.

Ezen rendben haladtunk az országúton mintegy 2 angol mfdre, hol a bűzatarlókat elérve, bekanyarodtunk. Itt a game-keeper leszállva lováról, Bang és Mountain-Ash-t czorkájára fűzve, a bíró előtt vezetni kezdé a tarlóba. A bíró, az intézők s mi kik lóháton valánk, félkört képezve haladtunk a kutyák után, míg a néző közönség a kocsikkal és a többi kutyákkal az országútra viaszorittatva, a hedgeken át kíváncsi szemekkel kísérte a megkezdett versenyt.

Alig haladtunk egy kevéssé előre, felugrott az első nyúl a kutyák előtt s elhaladva mintegy 40 yardnyira, hangzott a bíró szava : „go on“ ; a keeper egy rántással kibocsátá őket czorkájáról és hajjrá ; kezdődött a verseny ; a két nemes állat csakhamar elérte iramló martalékát s megforgatva nehányszor, mesteri lökessel a földre terité ; — kitűzetett a vörös zászló, Bang volt a nyertes, a futás másfél perczig tartott.

Ezen rendben folyt le a többi 12 pár kutyának versenye is, melly után Mr Rinder közel eső farmjában angol barátság és vendégszeretettel költvén el reggelinket, másodízben lovainkra szállánk. A legközelebbi tarlón már újra megkezdett a verseny. A reggeli első futásnál nyertes kutyák ismét párosan szálltak a sikra, (természetes külön külön, minden stakesnek a maga jelöltjei) a vesztek már többé nem szerepeltek ; — melly futások ismételtettek mind addig, míg valamely agár minden versenytársát le nem győzte. A nap már lenyugodott volt, midőn Muscatelle, Roeket és Red-Mantle győzelmei eldőltek, mellyek között az elsőbb nevezett, mint minden tekintetben legkitűnőbb, melynek természetéhez hasonlót soha nem láttam, az izléssel készült s Lincoln városa által tiszteletdíjúl ajánlott ezüst billikomot 28 sov. tartalommal nyerte el.

Az illy verseny sok tréfával jár, de lehet is tréfa ott, hol csak úgy pattog fel a tarlóból a nyúl, mint nálunk aratáskor a verebek. Nem kellett itt keresgetni a nyulat, vagy attól tartani, hogy nem lesz elég mit megfogatni. Ellenkezőleg a versenynek több ízben ismételtetni kellett, mert futás közben egy friss nyúl ugrott ki s maga után esalá, vagy kétfelé szakítá a versenyzőket, Ha történt, hogy a közel 30 farló — mellyeket keresztül kasul lovagoltunk — valamelyikében nem volt elegendő nyúl, a stewardokról vezetve belovagoltunk a szomszéd turnipstáblákba, ott félkört fogtunk lovaink hátán s ostoraink pattogásával hajtottuk ki a bujdosókat a tarlóra, mellynek szélében a bokrok mögött már türelmetlenül viczkándozva lesték a keeper czorkáján a versenyzők martalékjaikat. Ha a tövisbokrokkal sűrűn beszegett táblákból a nyúl kiszabadúlhatott, nem nézte senki hol az ajtó ; volt ugrás ugratás, az esések sem maradván el. — A nem csekély fáradtsággal mind a lovasok, mind a kutyákra nézve, eltöltött napot 6 órakor egy társas ebéd, melly minden illy alkalmakkor elkerülhetlen valami, fejezte be a Haintoni fogadó nagy teremében, hol a jelen volt sportsmanek a jó angol roast beef, port és sherry mellett élvezték az édes nyugalom első óráit.

Mielőtt más themára átmennék, nem mulaszthatok el egy végső észrevételt, melly abban áll : miszerint az agárversenyek Angliában a mostani időszakban olly

divatosak és gyakoriak, hogy már a jövő hétre ismét két közeező helyre fektűsnek elöttem meghívások és ez így tart szűnet nélkül február középéig; egyik verseny a másikat éri s kinek kedve tartja jó agarakat tartani, annak eljött az aratás ideje. Ismerek egy tehétős farmert a többek közt, kinél a legkitűnőbb állatokat láttam, ki egy csinos zárt kocsit készítettett csupán agarai számára s most indult velök s be fogja járni Anglia legjobb versenygyepeit, minden nyilvános versenyben részt vesz, futás után lihegő kutyáinak bizonyos rejtélyes szeszes italt öntvén gyomrába; s ha a szerencse kedvezett, tavasszal szép összegecskét köszönhet valóban gyengéd ápolásban részesült neveltjeinek.

Lincolnba visszatértemben ez alkalommal utamba ejtém Heneage úr tehétős birtokosnak izléssel rendezett vadászparkját, mely a vadász számára értékes kincset rejt százados fáinak árnyékában. Értem a vizslák lakását s lakóit. Heneage úr maga s fiai szenvedélyes vadászok és vizsláik számára egy lehető luxuriosus palotát építtetének vadászparkjuk belsejében. A középben álló, kőből épült tornyas lakot egy fal futja körül divatos vasrostélyzattal, belseje egy négyszeg-kövekkel kirakott tágas udvart képezvén körülé, lakóinak játszó- és sétahelyül szolgálván. A bejárás a torony alatt van, mellynek küszöbén állépvé egy tágas és hűs terembe léptünk, melly nem másra szolgál, mint az elejtett vadakat befogadni s az enyészettől lehetőleg óvni. Egy lécekből összealkotott a torony szélességének megfelelő ládába szép renddel felagatva függnek az áldozatok. E láda egy mechanismus segítségével a szellős csak redőkkel ellátott toronyba felhuzatik, mi által a vadhűs folytonos légvonatnak kitéve, hosszabb ideig fris marad. E teremből — mi nem egyéb tehát egy vadkamránál — minden oldalra 3 ajtó nyílik; a két legvégső a fennebb leirt udvarra, a más négy a kutyák konyhája, etető- és háló-kamrájába vezet; mind ezen a legnagyobb tisztaságban tartott, a legesekélyebb kellemetlen illatot kizáró helyiségek 50 kutyát fogadhatnak be, jelenben azonban csak 11 lakót találtam.

Milly meglepő látvány egy vadásznak ennyi válogatott szépségű és jóságú kutyát együtt szemlélhetni. Nem mondhatom, milly öröm fogott el, látva ezen állatokat börtönükből kiszabadúlva körülém csoportosúlni, farkokat csóválgatva, hizelegve, mintha szememből akarnák olvasni okos kérdő tekintetűkkel: nem hozok-e nemzetségük egyes, hazámban s lakomban hátrahagyott tagjaitól, hű kisérőim s elválhatlan vadásztársaimtól — valamelly tudósítást számukra? Nem sok helyen fogunk Angliában találni annyi jó és szép vizslát egy falkában; pedig nem tehetek róla, ha mindjárt újból ellenészrevételekre is szolgáltatnék alkalmat, én a vizslát s azzali vadászatot minden vadászati szenvedélyek legnemesbikének tartom és e fajt legérdemesbnek ismerem arra, hogy annak tenyésztését tisztán fentartsuk s e célra költségeskedjünk.

A 11 vizsla között tiznél: rövid finom szőr, fehérbarna vagy fekete foltokkal, nem annyira erős, mint nyúlánk formás test, 20'' magasság, izmos erős lábak, hosszú nehézkes fej hasított széles homlokkal, élénk nagy szemek, öblös száj csüngő szájbőrrel, lelógó tenyéryni nagyságú fülek, vékony hosszú farkkal — az eredeti angol fajra ismertem; közöttük csak egy volt szuka, a többi kan, 2—10 évesek, mindnyájan nagyság és még a testükön elterjedő széles barna fekete foltok elosztásában

is egymáshoz hasonló. Mind E. Heneage urtól magától, mind felvigyázójuktól, szolgálati s tehetségi képességük felett a legdicséretesebb nyilatkozatokat hallottam, mely dicséretetek elmondásában már előbb — kísérő barátaim, kik e kutyákat regtől ismerik és velök vadásztak — megelőztek. Sajátságos azonban, hogy idomításuk csak a vadnak felkeresése és nyugodt megállásáig terjed, az elejtett vad elhozatala egy retriever feladata. Egy illy retrievert találtam itt is fekete hosszú göndör szőrrel, tömött test, rövid fülek s kurta kifejezés nélküli arccal, szóval igen igénytelen kinézéssel, eredetét senki meg nem tudta mondani, mindössze annyit vehettem ki, hogy newfoundlandi és valami vízi vizsla korcs ivadéka s csupán csak apportírozásra használtatik, mely szakmában tanultsága és ügyessége olly nagy, miszerint gazdájának legkedvesebb vadászebévé avattatott. — A kutyák eledele zabkenyér és korpamoslék, naponként három ízben nyújtva.

A múlt hetekben vélem itt mulató honfitársaim és pár itteni farmer barátunk társaságában — új gazdasági tapasztalatok szerzése és különösen a rutlandi hercege elhírhedt, éremmel koszorúzott gazdaságai (prize farm's) tanulmányozása végett a leicesteri grófságban tett kirándulásomból visszajövet, a rutlandi hercege ősi családvára és jelenleg is lakóhelye, Belvoir-Castlben egy napig időztem. Az itt ajánlott számtalan nevezetességek közül csak a sportsmannek érdekét magára vonó tárgyakról akarok még említést tenni s ezt is csupán azért, hogy figyelmessé tegyem Angolhonba utazó honfitársaimat — a sport barátait — miszerint itt számukra érdekes látmány kínálkozik.

A 100 lóra épített tágas emeletes istállók új belsejüketekkel; a 150 pár kopóra készült kennelek, mellyek lakói az egész országban első hírnek örvendenek s mellyek mestere lord Forester; a gazdag fegyvergyűjtemény, mellynek kiegészítő részét képezi a vár bástyáira felvont 24 ágyú; s mi fő, mihez hasonlót ez ország egy nemese sem mutathat fel: a hercegeknek, a közbj és sport érdemében felajánlott nagy értékű, nemes érekekből készült győzelmi jelei, családi kincstárába e vár falai közt lerakva.

A legutóbb említett tárgyak, főleg azok, mellyek feledhetlen benyomást hagynak magok után: 14 darab mind ezüst vagy aranyból gyártott, az első művészek keze által készült billikomok, asztalékszerek, tálak, (waiter) centre piéce-ek, Wellington szobra vert ezüstből és egy közel 2000 uncia nehézségű (225 font), 50 gallon (310 itezét) tartalmazó punestál szintén vert ezüstből, említés nélkül nem hagyhatók.

A kennelekben 78 pár kopót találtam tiszta s minden comforttal rendezett helyiségekben. A kölykök elkülönítve az öregektől, a szukák a kanoktól, minden osztálynak a maga tágas hálókamrája külön udvarával, mellynek közepén kővályuba mindig friss forrásvíz szivárog. Tágas konyhájok az épület kellő közepébe helyezve, főzte épen számukra a zabdarát péppé, míg egy másik nagy üstben esontokból készült leves párolgott, melly a zabpép feleresztésére szolgál, a húskamrában sok mázsló- s más nemű hús volt felhalmozva. Az egyik — 20 párból álló — kopófalka épen a herceggel vadászatban volt, egy másik osztály a másnapi munkára készítettet elő, a 3-ik és 4-ik osztálybeliek pihentek szalmaágyaikon. A hercege bizonyára

nem fárasztá annyira kutyáit, mint Lord Bentink H., ki csak két osztályt tart s ezekkel felváltva legtöbbször 6 napot vadász egy hétben.

Az istállók, mellyek a váron kívül a gyalog feljárásnál ép a hegy lábán fekszenek, nem annyira külsejök, mint belsejükhöz kért érdemelnek megtekintést, hol mind az, mi a berendezésnél czélszerű és új, feltalálható; anélkül hogy túlságos fény vagy pazar költségek bélyegét viselnék. Lakói jelenben 42 stag-hunter és 8 kocsiló. A lovak kitűnő fajai és testalkatokról nem is teszek említést, csak annyit jegyzek meg, hogy a hunteket itt is mind égetett allászárral találtam s kérdésemre a vezető head s stud-groom ugyanazon választ adá, mit a greetwilli istállókban látogatásom alkalmával az ottani vezetőmtől nyertem. Általában a lovak szőre itt is perzselve volt, de légszesz hiányában a mütétel borszesszel — melly hasonlíthatlanul fáradságosabb és nem is eredményezi azon tiszta hatást — szokott történni.

TÉREY PÁL.

Kopófalkák.

Főt. — Szombaton dec. 4-én Vác alatt vadásztunk s ez ama vadászatoknak lön egyikévé, minők egy egy idény alatt csak elvéve ritkán fordulnak elé.

Alig mentek be a kopók az úgynevezett vácsi nagy rejt nádasába s azonnal rohantak ki ebből minden oldalról sebes futásnak iramodott rókák.

Én magam öt illy kiillanót számíték negyedóra lefolyása alatt; de a kopók benn a nádasban talán még más öt róka hajhászásával mulathattak, mert csak e negyedóra letelte után sikerült közülök mintegy tizet kicsalni, a rókanyomok egyikére vezetni s az egész vadászatot megindítani.

Ennek sikeréhez alig lehetett reményem, mert a rókanyom régi — s az épen ekkor keletkezett északi szellő nem volt biztató; ezen kívül még mindjárt néhány szünet állván be, mindez összevéve a sikert több mint kétségessé tevé.

Ekkor Anodine, Singwell és Tiresome, a nöstény falkának mindannyi vétéranja, az északi szél megszűntével s a javuló vadbűz kedvezése mellett sebes futással vevék fel újra a nyomot s én most érzem közeledni azon percet, midőn a vadász reménye mintegy teljesedésbe kezd átmenni — félve figyelvén, valjon a kopók sebes és biztos hajtása nem lanyhul-e majd, az eddigi működésükkel nyert előnyt pedig egy bekövetkezhető szünet nem semmisítendí-e meg?

De nem, a kopók egyenlő sebességgel rohannak, a vadbűz jobbnál jobb. Vác alól egész a csomádi erdő alá jutánk már, melly az ígért földé gyanánt tünt fel szemcinknek, hol fáradságunk jutalma a kifárasztott róka s a szép fogás vár reánk.

Egy sajnós epizód azonban engem az ígért földére bejuthatástól fájdalom megfosztott!

Lovam hátulsó jobb lába sebes futás közben egy mély lyukba szorúlván, csuk-

lója kifecszamúlt s e baleset engem és a hű párát — mely a távol esaholó falkát bénasága daczára is szeretne volna követni, e törekvésünkben meggátolt.

Másfél órai kemény gyalogolás után, babérjaikon pihenő vadásztársaimmal tanyjukon találkoztam s itt tudtam meg, hogy a fáradt róka a csomádi erdőben csakugyan bőrével lakolt, mi mindenesetre nem kevéssé emelte e nap érdekét s azoknak, kiket nem ért az enyééhez hasonló baleset, nem csekély élvezet okozhatott, mert a közmondás is azt tartja, hogy

A vadászat, mi türés tagadás,

Tökéletlen ha nincs rókafogás!

Gr. Keglevich Béla.

Újszász. — Múlt hó végével idő és föld fellágyulván, nov. 27-től egész dec. 11-ig összesen 12-szer vadásztunk. A föld az igaz roppant mély és nehéz volt, hea-
v y g o í n g mint az angol mondja, de a míg a ló hajtás közben a kopó mögött tart-
hatja magát, addig nem kell a föld ellen panaszt emelni. Egy más angol közmondás
ismét azt tartja : half the goodness of a horse enters by his mouth" *) és ez a ne-
héz földben valósul leginkább ; ilyenkor csak a jól gyakorlott ló mehet, és jól csak
akkor lehet gyakorolni, ha jól tartjuk is a lovat ; mindebből tehát az a következés,
hogy a ki jól nem akarja lovait tartani, az inkább mondjon le a vadászatról. De a
lovak iránti gond, majd hogy el nem tévesztette fő czéomat t. i. a vadászatokról
irandó tudósítást. Tehát ezek alatt mély volt a föld és kevés kivétellel közönyös
büztartás ; főleg az első napokban nem igen jól ment még a mesterség ; és egy, a tért
illetőleg különben érdekes rókahajtás a rossz büz miatt olly lassan haladott, hogy az
est homálya miatt a györgyei nádasban fel kellett véle hagyni. Még két más ízben
hajtottuk őt, de e kétszer lyukába menekült. Nálunk a rókahajtás csak mellékes
sport s ezért fordittatik aránylag kevés figyelem ő keme lyukai eltömésére, mi aztán
természetesen az eredményt meghiúsítja. A rendes vadászatok, egy kettőt kivéve hol
eső ért utól és megszűnt a büz, a lehető legjobb eredménnyel örvendeztettek meg.
Llovak és kopók megfeleltek kötelességüknek, és így a megelégedés nem maradt el.
Jelesebb hajtásainkból néhányat kiemelni érdemesnek tartok. Dec. 3-kán a Brunti
pusztán ugrott fel egy nyúl, mely a Bencsik majorját Megyeren egyszer körül fu-
totta és innen zsinór egyenesen vitt ki a Szelei homokos erdőbe, hol őt a kopók
— mindig szünet nélkül hajtva — elfogták. 10-kén szép hajtás után, egyszerre azt
tapasztaltuk, hogy két nyom volt a kopók előtt, úgy hogy midőn a falkának egy ré-
sze az egyik nyomon hajtva a nyulat elfogta, Vocal nevű sebes és jó kopónk ezektől
elvált és odább hajtva pár száz lépés után egy második fáradt nyulat fogott el. De
mindezen szép hajtásokat felülmúlta a 11-ki vadászat ; oly hatalmas volt a büz,
milyent ez ősszel még nem tapasztaltunk és mindig úgy hajtottak a kopók, mintha
szemmel követték volna a nyulat. Mindezen kedvezmények mellett még ritka nyúlra
is akadunk, mellynek futó képessége és kitartása, egy marcziusi bak nyúl vadsá-
gát is homályba helyezi. Felugrott a rékási tarlókon, átment a Sós úton a Rózsásra

*) Szabadon fordítva : A csikónak zab az anyja.

ezen végig a Nagy Göből járásba, innen egyenesen az újszászi szőlő előtti dohányba, mellyben egy perezet sem időzött, de átment az abonyi úton ki a kaposi szántásokra és a rékási határ előtt elfogatott. Az 50 perezig tartó hajtás kevés kivétellel tarlón és szántáson vitt végig, csak a göből járásban lehetett rövid ideig gyepen menni; és így a távolságot és a föld nehézségét tekintve, ez a legerősebb vadászatnak nevezhető, mit az itteni kopókkal tettünk.

Vastag ködbe van ismét a természet burkolva, fagyos a föld és lég, vége tehát egy időre a szép vadászdőnek; talán még van egy kis meleg szikra a hamu alatt, melly még újból melegíthetné és felolvaszthatná új évig a föld fagyos állapotát — ha nem? majd eljő a szép tavasz, a gyönyörű lég, az erős nyulak és hajtások.

És most még egy kis és talán nem időn kívüli számítást.

Nemde mindig irtózunk attól, hogy lovaink lába a zöld vetésben mennyi kárt tehet, ha történetesen azon kell átszáguldanunk?

Ezen félelem birt arra, hogy az egyszeregyet elévegyem és e csiklandós kérdést megfejteni próbáljam.

Kiindultam pedig azon — feltett de meg nem engedett — elvből, hogy a hová lö tapodott, ott a búza ki van veszve, mert ez legalább azon eszme, mellyet a vadászat ellenesei vagy a gazdatisztek felhasználnak, hogy mért rosz a termés — s általában emlegetnek.

Ezt tehát szem előtt tartva így áll a számítás: egy hold vetés, 1200 □ öl 6,220,800 négyszög hüvelyket tartalmaz. Tegyük fel, hogy egy lótaposás 16 négyszög hüvelyket fedez, ezzel a főnebbi összeget felosztva azt találjuk, hogy 488,800 lónyom kell egy hold vetés kivágatásához — mindig feltéve természetesen, hogy a lónyom tönkre teszi a vetést. S miután egy lónak közönségesen négy lába van, tehát 122,200 ugrást kell a főnebb nevezett gonosz tett végrehajtására tennie. Ebből aztán az következik, hogy miután szintén hajtás közben minden folyó öltre esik körülbelül négy lónyom, 30 mértföldet és 220 ölet kell egy lónak mennie, míg a megkivántató mennyiségű taposást végben viheti, mellyel egy hold vetést megsemmisíthet. Szintén 30 lónak kellene 40 perezig egy és ugyanazon hold vetésen fel és alá vágtatni, míg fel lehetne tenni — és ezt is csak olly feltétel alatt, hogy soha más ló nyomába ne tapodjon — hogy azon a hold földön a vetésnek vége lett. Ha pedig pénzre akarjuk a lehető kárt számítani és egy hold búzaföldnek tiszta jövedelmét 30 pengő forintra azaz 1800 krra tesszük, e szerint 286 lónyom tehetne annyi kárt, a mi egy krajezárral kárpótlandó lehetne. Ezen adatelőzmények után lehet-e másnak, mint irigységnek és rosz akarattal párosult vadászellenzenvnek tulajdonítani a fennevezettek jajgatását, ha történetesen zöld vetésen nyargalunk át és ez által szerintük kiszámíthatlan kárt teszünk.

Ha az én számítási kulcsom után az illetők elfogultság nélkül lehetnének képesek e tárgyat megvizsgálni, meg vagyok győződve, hogy rémtülésük könnyen lecsillapúlna; ha t. i. egyáltalában gondolataikra és fogalmaikra a józan ész hatással bírhatna.

Azonhan a valódi kár, mellyet a lónyom őszkor a zöld vetésben ejt, koránsem

olyszerű, hogy e miatt olly ménkö lármat csapni érdemes volna. Essék hó a vetésre és tavasszal nem lehet felismerni, hol lovagoltunk át ősszel a búzán.

Az egyetlen időpont, mellyben talán valódi kárt tehet a látapodás, a tavaszi olvadás időszak, ha tartós szárazság áll be utána. Ekkor megengedem, hogy a kivágott búzaszálak nem virítanak többé ki és ha csak a mellettük álló palánták hajtásai nem töltik ki a hézagot, (mi a dolog természetében van) csak ekkor áll elő valódi kár, de ez is csak az énszámítási kulcsom arányában. Igen örvendének, ha olly tekintély illy kérdések megítélésében, mint Visontai, ki „a gazda mint vadász“ czikkében e tárgyban avatottságának olly szép példáját adta, ez iránt velem egyet érthetne.

B. Orczy Béla.

Arad. — Kopófalkánkat, melly az aradi sikon közmegelegedésünkre már harmadik éve működik, Hesp Robert csáki falkavezető hozta Angliából s vételében olly szerencsés volt, hogy nem mint többnyire történik — t. i. hogy páronként vétetnek össze a kopók s ezekből egy különböző testalkatu, kinézésű és sebességű falka alakittatik — de egy összes falkát vehetvén meg, igen egyenlő kopófalka birtokába jutottunk. Az ebben három év alatt támadt hézagokat részint saját nevelésű, részint csáki kopókkal pótoltuk, mellyeket az ottani falkából kicsinységük miatt átengedtek.

Az aradi vadásztársulat kopófalkája jelenleg 25 párból áll, melly két részre osztva Ramson Garbe falkavezető és Frank ostorász alatt hetenként hatszor működik. — Ez évben oct. 18-án kezdtük meg a vadászatot s mint ez éghajlatunk alatt fájdalom már több év óta rendszeren történik, a száraz meleg időben s igen gyakran sziklakemény földön csak a vadászszenvedély és lovaink lelkes menete feledteté velünk azon fájdalmas érzést, mellyet lovainknak az illy talajon haladás okozhatott. Vadászdíonk azonban Hubert ünnepére tetemesen jobbra fordult; e nap előestéjén lanyha eső esvén, nagy reményekkel indulánk el (tizenkét vadász) B. J. barátunk pusztájáról, hol az összejevetelt tartottuk. Az első nyúl mindjárt a tanya mellett ugorván, középszerű hajtás után egy nagyobb kiterjedésű dohányba menekült, ezen — a vadászokra alkalmatlan tértől menekedni ohajtván, más nyúl keresésére indulunk, mellyet csakhamar fel is találánk. Lassú hetyke indulásáról ítélve jó futásra számolhatánk; a nyúl zsinóregyenes vonalban Sz. Anna falu felé tartott s ezen irányt végig megtartá. A kevés akadozással hajtó falka mindinkább közeledett majdnem feketévé vált vadunkhoz s mintegy 25 percznyi hajtás után igen szép fogásban részesített.

Mult hó közepén néhány hideg nap után az idő kiengedvén, a legszebb vadászdíoszak vette kezdetét; élveztük is azt, mennyire csak lehetett. Egyéb igen szép és eredménydús vadászataink közt a nov. 26-ik kell megemlítenem, melly napon Aradról kiindulván, mialatt egy barátunk pusztájára érünk, három nyúl fogásunk volt. A pusztán két nyulnak agárral fogatását szemléltük, hazatértem pedig negyedik nyúl ugrott, ezt is hamar elfogattuk; az ötödik nyúl után kopóink olly hévvel rohantak, hogy csak az egészen beálló sötétség miatt kellett további hajtásával fel-

hagynunk. Jó ideje vadászok, de illy napom még nem volt; akadozásról szünetről szó sem lévén, hajtott minden kopó, még az utolsó is, hangjának egész erejével, a nyúl ugrásától annak elfogásáig.

A mai napig (dec. 15.) 32 vadászatunk volt 36 fogással. Az eredmény sokkal nagyobb lehetett volna, de az itt nagy mennyiségben természetett dohány erős illata sokszor semmisíté meg hajtott vadunk büzeit. Tegnapról fogva itt is befagyotunk, de kecséget a remény, hogy „derűre ború.”

B. Simonyi Lajos.

Csákó. — Nov. 22-e után, mely napról szól utolsó csákói tudósításunk, a távolabb vidéken lakók a vadásztanyáról eloszolván, csak a békésiek jártak ki a falkával; dec. 7-étől a következő vadászatokban vettek részt Kárász Imre, B. Wenkheim László, Tomcsányi Károly, Tisza László és Tisza Lajos urak, kik közül az utóbbinak leveléből közöljük az alábbiakat.

Dec. 9-én a sebes falka az új tanyánál felvert egy nyulat s legtöbbit szántásban, mondhatni mély földben, zsinórban vitt az orosházi tanyák alá, ott kis szegletet csinált s ismét zsinórban Szentornyára, három óranegyedig szünet nélkül nagy sebességgel, hogy lélekzetünk is elállott; itt megbukott a nyúl, de két három perc múlva felugrott s rangjához illő küzdés után tíz pereznyi futás után megfogott.

10-én a lassúbb falkával Kondorosnál egy haszontalan nyulat vettünk fel, mely minduntalan megbukott s gyalázatosan is adta meg magát. De a második nyúl már, mely Apponyi-Kondorosból indulva s nagy gyűrűbe futva négyszer vitt keresztül az Apponyi-árkon — 20 pereznyi sebes futam után oda jött meghalni, hol felugrott. A harmadik nyulat ezután Batthyány-Kondoroson vettük fel; a vadbüz még jobb lett s mentünk egészen Csákó alá, onnan vissza a kamuti uton váltottunk nyulat s ezzel mentünk be Béla-Kondorosra. A fasornál már alig birt beugrani a nyúl, túl rajta azonban egy friss ugrott, keresztbe ment a vadbüzön s nem volt mód megmenteni a vadászatot, mellyel e napnak vége volt.

11-én a reggeli fagy felolvadván, mély föld és ragadós sár daczára jó kedvvel indultunk ki. A Bolza-Kondoroson kikelt nyulat a sebes falka rémitő gyorsan hajtotta Mitrovsky-Kondoros akácültetésein át ki egészen az északi határszélig, hol egy szarvasi tanya kertszögleténél fordult a nyúl, először a fasornak, aztán ismét vissza a vetéseknek s a Mitrovsky-major közelében megfogott. — Fújtatás után Béla-Kondoros felé indulánk, de csakhamar ismét nyúl ugorván, ez minket egyenesen a csákói ebőlig vitt, mellytől pár száz lépésnyire meg is fogta öt 17 kopó, mert a falka farkát képező többi kutya egy friss nyúllal ment tova s velük b. W. László és az ostorász, kik a Mitrovsky-majornál szintén hallalít csináltak. A két részre szakadt falka és társaság az Endrődi tanyák körül ismét egyesülvén, az ujan ugrott nyúl neki vitt Mitrovsky szénás kertjének, hol a kazlak közt s a gyümölcsös mellett hajtotta a falka ki a szarvasi országútra; e ponton a nyúl megfordult s vagy öt perezig folyvást az uton a kutyák előtt láttuk őt, mellyek teli torokkal szórták reá az átkot s visszahajtották a gyümölcsös kertig, hova — küszöbön álló veszedelme végperezében bevánszorgott s minden kutatás daczára meglehetlen volt.

Tisza Lajos.

A g a r á s z a t .

Törökszentmiklós.

A szolnoki lovaregylet második díjagaraszatára Törökszentmiklóson, decemb. 14-én délután kezdének lassanként mindenfelől érkezni lovaikkal és agaraikkal az agarász vadászok. Esti nyolcz óráig kilenez agár lön bejelentve, melly egyelőre eléggé kedvező eredmény után a jövő napra vonatkozó különféle viták kezdődtek s vonultak veres fonalként végig az est beszélgetésein és eszmecseréin. A fagyos föld s az azt ellepő zúzmara jégsimasága nem épen biztatólag hatott a versenyzőkre s nem egy közülünk már is feketén látva a jövő nap egyes jeleneteit, dobogó szívvel hallgatta Boka felséges nótáit, míg a symphóniák alatt egy agarászverseny eshetősegeinek képletei lázasztólag vonultak át képzeletén.

Az összevetés sorshuzása is be lön végre fejezve s mire 15-kén tíz óra után egybegyűlénk, a következő sorban futottak agaraink :

B. Wenkheim Béla Ivy hamuszín tarka sz.			
B. Podmaniczky Frigyes Kisasszony czirmos sz.	}	Ivy	} Ivy
B. Podmaniczky Frigyes Csárdás czirmos k.			
Bogyó Ágoston Látlak fecske fek. sz.	}	Látlak	} Tündér
Borbély Géza Lárma fekete sz.			
Taubinger Béla Szotyka veres sz.	}	Szotyka	} Szotyka
B. Wenkheim László Pille ver. tarka sz.			

Recsky Miklós Tündér²⁾ czirmos sz. { Tündér { Csárdás³⁾ } Csárdás.

Felmaradtak tehát : Csárdás, Ivy és Szotyka, de Csárdást tulajdonosa visszahúzván, végfutásra Ivy és Szotyka ment. Kikelvén a nyúl, Ivy behúzta azt s vágván rajta megállott; Szotyka nem is igen iparkodván behúzhatni a nyulat, szintén megállott; az agarász szabályok szerint pedig megálló agár díjat nem nyerhetvén, oda nyilatkozott a társaság, hogy a díj ezúttal nem adható ki. A tételek visszaadása után határozatba ment, hogy január 10-én ugyanezen díjért fog tartatni Törökszentmiklóson agárverseny, gyűlnapúl 9-ke tüzetvén ki.

Átalán véve midenki elégedetten tért haza; mert régóta nem láttunk, akár a lovasok számát, akár a jó agarak szép futásait tekintve, nagyobb sikert. Huszonhárom lovas diszité a vadásztért, kilenez kelt nyúl közül hét lön elfogva s olly módon elfogva, melly mindenkit kielégített. — Az agárverseny egy esetére vonatkozó véleményemet a jövő számban közlendem, egy — Recsly András agarászpajtásomhoz irandó levélben.

B. P. F.

Garanvölgye.

Pár év előtt aratás után a zabokban nagyon sűrűn bukkantam egy-egy süldő nyúl csontvázára, mellynek húsával kétségen kívül róka lakmározott. E ragadozások megtorlásául néhánynak a bundáját lehúzni s az efféle inyénezekről a vidéket megtisztítani — határozatommá vált.

1) A bejelentett agárpár el nem érkezvén, Csárdás erővesztésre társúl Kisasszonyt választá.

2) Tündér erővesztésre Blaskovics Miklós agarát választá.

3) Csárdás erővesztésre ismét Kisasszonnyal futott.

Tél elején dögön lesben igyekeztem őket csöm elé csalni, de a nagy fáradsághoz aránylag gyér lón a siker. Minélfogva a hajnali leselkedést agarakkal — választám, midőn a rókák a rónáról s a völgyekből az erdőkbe vonódnak. E vonulásra ők többnyire egy völgyet, melynek legalsó medrét árok szeli, használnak fel. E járásukat kitanulván, ha a róka visszatérő nyomait az új havon még nem láttam, bizonyos leheték benne, hogy ő keme még a rónán portyáz. Ekkor aztán minden tétova nélkül, pórázon tartott agaraimmal a völgyön lefelé indultam. Minthogy azonban árkokkal metszett vidéken a róka többnyire megcsalja a kutyát: helyenként magasabb partokról, honnan fedett helyzetből jó távol láthattam, időzék s a haza siető és útjában is vizslaként fürkésző rókát gyakran egy angol mértföldnyiről is megláttam, ugrásairól s poczikázásairól rögtön reá ismerhetvén. Ekkor egyenes irányban közeledém feléje, mi gyakran néhány száz lépésnyi távolsáig sikerült. Agaraim, mihelyt szemügyre vevék őt (mit a póráz huzásából rögtön tapasztalhattam) viharsebesen futák át a tért s a szaguldásuk közben felvert hó a külömben ovatos rókát néha úgy elbanitá, hogy nem egyszer túlve várta ellenségeit, míg a hófelleg enyésztevel a veszelemét sejtő róka megoldta a kereket, de már későn, mert az agarak már felhúztak bozzá s az egyik vágás a másikat követé, még a rászedett ravasznak ntólsó ugrása s vitorlájával utólsó csapása, vesztét hirdeté.

Illy vadászati modoral minden télen annyi darab rókát fogaték, mennyit három szorgalmas környékbeli vadász lőtt. Az agár, ha a rókaviadalt betanulta el-lenének időt sem enged véelemre; s volt esetem, midőn agaraim nyúlhajtás közben rókát vertek fel s a nyl üldözésével felhagyván, a rókát vették fel s el is fogták.

Agarokat egyébiránt nem csak rókára, de farkasra is, főképen nádi farkasra, lehet idomítani. A Garanvgyőn B. úr négy erős agara 1856-ban a zabokból egy hegyi farkast vert fel s vet üzőbe, de a mint a csapáshoz már közel volnának, a farkas fogainak jól felhasznált csapkodásaival menté meg magát s az agarak egyenként maradoztak le róla. Jt összetartó három agár azonban képes egy középnagy-ságú farkast megfojtani, me Lengyelországban elég példa van; de erre valamint a rókafogásra is a szálkás garak a legjobbak.

Somlyay István.

Ajánlkozás.

Egy legjobb évciben lévő énes- és lovászmester, ki e pályán már több évet a legjobb sikerrel töltött s betegségek gyógyításával különös gyakorlat útján jó hírnevet szerzett, valamely uradalomban alkalmazást res. Bővebb tudósítás a pesti magyar lovardában Szathmáry úrnál nyerhető.

Hágó ménnek.

A polgárdi istállóban FRATIC id. pej mén, ap. Alarm, any. Mulatto k. fedezend: telivér kanczát 50 forintért, félvér kanczát 25 forintért. Istállópénz 5 forint.

Birtokváltozás.

Gróf Henckel Hugo reidebeni ménésének árverése (Bécs, dec. 15) következő eredménnyel folyt le :

	megvette	Csekonics János úr	2000 pengő forintot
Midhope 5é. sárga mént	"	gr. Szápáry Gyula	1000 "
Bolero 6é. pej mént	"	gr. Nimbsch Kamill	1000 "
Prophet 7é. sga mént	"	gr. Wenkheim Károly	600 "
Ibrahim 3é. pej mént	"	hg Lobkowitz	400 "
Lady Free 8é. kanczát	"	gr Kinsky O.	1000 "
White Stockings 8é. sga kanczát	"	gr. Kinsky O.	1000 "
Jessica 4é. sga kanczát	"	gr. Nimbsch K.	350 "
Masureck id. pej kanczát	"	gr. Bethlen Sándor	420 "
Vielka id. fek. kanczát	"	gr. Bethlen Sándor	660 "
Helen id. sga kanczát	"	gr. Kinsky Oct.	600 "
Enterprise id. pej kanczát	"	gr. Hunyady József	400 "
Butterfly kanczát	"	Meyer úr	370 "
Esmeralda félvér kanczát	"	gr. Hompesch	625 "
Két félvér kanczát	"		

Eladó lovak.

Geszten N. Váradhoz 3 órányira a Tisza-istállóban :

Két világos pej 4é. félvér k. hámos ló 14 m. 3v. 500 for.
 Két világos sárga 4é. félvér herélt hámos ló 15 m. 1 v. 800 fr.
 Egy sötét pej 4é. fv. k. hámos ló 15 m. 1 v. 350 for.

Nevezési zárnapp.

Az 1862. évre indítványozott vándorló ivadékversenyre jelentendő anyakanczák nevezési zárnappja f. évi dec. 31-ike közeledvén, erre a még aláírni kívánók figyelmeztetnek. E verseny feltételei a lapok 27-ik számának 438-ik lapján olvashatók. Pest, ec. 19. 1858.

Hibaigazítás.

E lapok 23-ik számának 279-ik lapján a magyarországi távérek rovatában a 32-ik sorban hibásan áll, hogy Black Bessy apja Whiskey, e helyett olv. Craz Boy. Továbbá Cornflower nem 1854, hanem 1855-ki nevelés. Végre, Y Esmeraldának nem 1855 s 1856-ban, hanem 1854-ben és 1855-ben nem volt csikaja.

E lapok 31-ik számában az 500-dik lapon hibásan áll, hogy a polgári istállóban 50 ló áll idomítás alatt, mert itt csak tizenkét ló 2—3 évesekkel együtt ímittatik ; az ötven az egész ménés létszáma.

TARTALOM :

Töredékek egy öreg vadász emlékirataiból. — Levelek ülföldről. — Kopófalák. — Agarászat. — Hágó ménck. — Eladó lovak. — Nevezési zárnapp. — Hibaigazítás.

Megjelen e lap minden hó 10. 20. és 30-án egy iven. Fizetést elfogad a szerkesztőség Pesten (Szervita-tér 3 sz. 2-ik em.) egész évre 10, félévre 5 fl pp. Az 1857-ik évi első évfolyam teljes példánya kapható 6 ft. 24 kron p. p.

Tulajdonos kiadó és felelős szerkesztő **Bérczy Károly.**

Pest, 1858. Nyomatott Emich Gusztávnál Barátok tere 7. sz.